

**Zsolt 22,7-9; 16-17; 19.
Aki a kereszten
szenvedett**

Db., 2021. 05. 16. (v)

Ige:

Olvassuk el a Zsolt. 22,7-9; 16a-17b; 19. verseit!

Folytatjuk a testben megjelent Istenről, azaz J. Kr.-ról a sorozatot, ezen belül a zsolttárokban Róla írt próféciákat. Múlt alkalommal a 22. zsolttárból arról a fájdalmas kérdésről olvastunk, hogy Isten miért hagyta el Őt a kereszten. Most is a 22. zsolttárból olvastunk próféciákat arról, ami Urunkkal a kereszten teljesedett be. Csúfolták. Szomjazott. Átlukasztották kezeit és lábait. Megosztottak ruháin és a köntösére sorsot vetettek. Vegyük ezeket sorba!

1. A keresztre feszített Urunkat csúfolták.

Alapige 7-9. vers: *De én féreg vagyok s nem férfitű; embereknek csúfja és a nép utálatá. Akik engem látnak, mind csúfokodnak rajtam, félrehúzzák ajkaikat és hajtogatják fejüket: Az Úrra bízta magát, mentse meg őt; szabadítsa meg őt, hiszen gyönyörködött benne!*

A beteljesedésről olvassuk el az Igét: **Mát 27,39-44.**

Csúfolták az arra menők, a főpapok, az írástudók, a vének és még azok is, akiket Vele együtt feszítettek meg. Azért csúfolták, mert utálták: *embereknek csúfja és a nép utálatá* volt a zsolttár szavai szerint. Megdöbbenő, hogy Akiben Isten gyönyörködött, azt a bűnös ember utálta! Nemcsak szavakkal csúfolták, hanem arckifejezésükkel, gesztikulálásukkal is: *félrehúzzák ajkaikat és hajtogatják fejüket. Az evangéliumban így olvastuk: fejüket hajtogatván.* Vagyis csóválták a fejüket, és ezzel a szavaiknak, a lekezelő rosszallásuknak adtak nyomatékat: *Az Úrra bízta magát, mentse meg őt; szabadítsa meg őt.* Mintegy azt mondták: Semmit sem ért az Istenben való bizalma, mert hamis volt, képmutatás volt! Megdöbbenő, mennyire félre tudjuk érteni Istent, és milyen magabiztosan tudunk mi, emberek ítéletet mondani még Isten felett is! Olyanokért csúfolták Isten Fiát, ami így volt, valóság volt, dicsőséges volt, csak nem értették meg, nem hitték el, hogy úgy van.

(1) *Csúfolták a templomról tett kijelentése miatt. Mát 27,40. Te, ki lerontod a templomot, és harmadnapra fölépited, szabadítsd meg magadat.* Tudjuk, hogy az Úr az Ő testének templomáról szólt, nem a kőből épült templomról. Éppen ott a kereszten történt a lerontása, testének a halálba adása. Harmadnap, a feltámadásával megtörtént a felépítése is. Ennyire rövidlátó az ember! Sokszor

ilyenek vagyunk még mi, hívő emberek is, amikor minket érnek fájdalmak, amikor bennünk ront le valamit az Úr. Amikor megtöri valami által a gögünket, megsebzí a lelkünket, akkor nem gondoljuk meg, hogy ez a „lerontás” azért kell, hogy majd az Úr újat és dicsőségeset építsen helyette.

(2) *Istenfiusága miatt is csúfolták. Mát 27,40b: ha Isten Fia vagy, szállj le a keresztről!* Hiába volt megírva, hogy Isten Fia szenvedni fog, és meghalni, nem hitték el. Isten Fiaként csak dicsőséges Királyt tudtak elképzelni.

De testvérek, néha így vagyunk mi is. Úgy gondoljuk, ha Isten gyermekei lettünk, nem engedheti meg Isten, hogy szégyen és kínhalál érjen minket. Képletesen szólva: „Le fog venni a keresztről mielőtt meghalnánk”. De Urunk éppen azt mondta nekünk, hogy vegyük fel a keresztet minden nap, és adjuk halálba a lelkünket, különben nem lehetünk az Ő tanítványai.

(3) *Csúfolták, hogy magát nem tartja meg. Mát 27,42. Másokat megtartott, magát nem tudja megtartani.* Milyen balga is az ember! Az Úr meg tudta volna magát tartani, de éppen azért nem tette, hogy minket tartson meg!

(4) *Csúfolták, mert nem ilyennek képzelték el Izrael királyát. Ha Izrael királya, szálljon le most a keresztről, és majd hiszünk neki – mondták.* Nem tudták, hogy ha Ő királyként lépett volna fel a váltságáhalála előtt, akkor mindenki, ők is, mi is elvesztünk volna. Mert a Király ítélettel kezdi az uralkodását, amiről a **Máté 25:31-32** ír: *Mikor pedig eljő az embernek Fia az ő dicsőségében, és ő vele mind a szent angyalok, akkor beül majd az ő dicsőségének királyi székébe. És elébe gyűjtetnek mind a népek, és elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.* Az Ő váltságáhalála nélkül mindannyian kárhozatba jutottunk volna.

De ezzel nekünk azt is üzeni az Úr, hogy az uralkodhat, aki előbb szenvedett, túrt keserőségeket, aki halálba adta a lelkét. **2Tim 2:11-12** *Mert ha vele együtt meghaltunk, vele együtt fogunk élni is. Ha tűrünk, vele együtt fogunk uralkodni is.*

(5) *Csúfolták, mert bízott Istenben: Mát 27,43. Bízott az Istenben; mentse meg most őt, ha akarja; mert azt mondta: Isten Fia vagyok.* A hívő embereket is szokták csúfolni emiatt, vagy legalábbis megjegyzik, ha a hívőt nyomorúság éri: „Na, ezért kár volt Istenben bízni!” Vagy azt mondják: „Ez bízott Istenben, és több baj éri, mint az istentelen, gonosz embereket!” Ez volt a nagy kérdés Jób és a zsolttárból elötte is. **Zsolt 73:13-14** *Bizony hiába tartottam én tisztán szívemet, és ostromotom minden reggel!*

Azonban, ahogyan az Úr Jézus esetében harmadnapon, a feltámadáskor minden világos lett, úgy lesz világos a hívő emberek életében is, hogy mindez miért

van így. Ezt a zsolttáró is meglátta. **Olvaszuk el Zsolt 73:21-26.**

2.) Urunk szomjazott a keresztén

Alapige 16. v.: *Erőm kiszáradt, mint cserép, nyelvem inyemhez tapadt. Ez a szomjúság következménye. Ján 19:28-29 Ezután tudván Jézus, hogy inná minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az írás, monda: Szomjúhozom. Vala pedig ott egy ecettel teli edény. Azok azért szivacsot töltvén meg ecettel, és ízsópra tévén azt, oda viték az ő szájához. Milyen írásnak kellett beteljesedni? Zsolt 69:22b Sőt ételemben mérget adnak vala, és szomjúságomban ecettel itatnak vala engem.*

Máté 27:34 *Méreggel megegyített ecetet adtak neki inni; és megízlelvén, nem akara inni. Márk evangéliuma mirhás bornak nevezi ezt. Az volt a szokás akkor, hogy a keresztre feszítettekkel előbb elkábították. Ezt a mérget Urunk megkóstolta, de nem fogadta el. Beteljesedett az írás a méregre és az ecetre vonatkozóan is.*

Urunk tehát nem friss vizet kapott, amire a szomjazó vágyik.

Szellemi értelemben a szomjúság az Isten utáni vágyat jelenti. Zsolt 42:2 *Mint a szarvas kívánczik a folyóvizekre, úgy kívánczik az én lelkem hozzád, oh Isten!* A testi szomjúságnál győtrőbb volt Urunk számára, hogy az Atya elhagyta. Utána vágyott. Helyette mérget kínáltak Neki: Sántáni mérget: *Szállj le a keresztől!* –mondták. Ecetet kapott: maró gúnyt, megvetést. A sátán és a világ nekünk is mérget és ecetet kínál, amikor Isten után szomjazunk. A szórakozás, a bűn ideig-óráig való gyönyörűsége méreg és ecet. Urunk azért szenvedett és halt meg a keresztén, hogy mi élő vizet kaphassunk, hogy közösségünk lehessen Istennel.

3.) Átlyukasztották kezeit és lábait

A keresztre feszítéskor a két kezét a csukló csontjai közt szegeztek a fára. A lábakat általában egymásra téve egy szöggel erősítették oda. A keresztre szegezett test súlya alatt alig lehetett levegőt venni. A csontok szinte kificamodtak. **15. v.:** *Mint a víz, úgy kiöntetem; csontjaim mind széthullottak.* Dávid korában ez a kivégzési mód, a keresztre feszítés nem volt ismeretes sem a zsidó nép, sem a környező népek körében. Ezt a rómaiak vezették be. De Isten előre látta, és Dávid, mint próféta, az Úr Szelleme által leírta. Az Úr feltámadása után Tamás azt mondta: **Ján 20:25** *Ha nem látom az ő kezein a szegek helyeit, és be nem bocsátom ujjaimat a szegek helyébe, ... semmiképpen el nem hiszem.* Úgy látszik annyira különleges ismertető jegye volt ez a mi megfeszített Urunknak, hogy amikor újból megjelent, így szólt Tamáshoz: **Ján 20:27** *Hozd ide a te ujjadat és nézd meg az én kezeimet...*

Többször hallottuk már ezt a sokatmondó kijelentést: „*J. Kr.-t nem a szegek tartották a keresztén, hanem az irántunk való szeretete*”. Bármikor leszálthatott volna onnan, de akkor mi elvesztünk volna. Akkor a bűneink miatt minket ért volna Isten haragja. Akkor Isten tőlünk fordult volna el örökre.

4.) 19. v.: Megosztoznak ruháimon, és köntösömré sorsot vetnek.

A beteljesedést így olvassuk: **Ján 19,23-24:** *A vitézek azért, mikor megfeszítették Jézust, viték az ő ruháit, és négy részre oszták, egy részt mindenik vitéznek, és a köntösét. A köntös pedig varrástalan vala, felülről mindvégig szövött. Mondának azért egymásnak: Ezt ne hasogassuk el, hanem vessünk sorsot reá, kié legyen. Hogy beteljesedjék az írás, amely ezt mondja: Megosztotak ruháimon, és a köntösömré sorsot vetettek.*

Megdöbbsent, hogy milyen apró részletességgel beteljesedett a prófécia. De mi ennek az üzenete a mi számunkra? Gondoljuk meg, hogy a katonák az akkori szokásnak megfelelően cselekedtek, és ez azt jelentette, hogy Urunkat meztelenül szegezték a keresztre, ezzel is fokozva a gyalázását. Ruháit azok kapták, akik megfeszítették. Az Úr ruháiról ezt olvassuk: **Ézs 61:10** ... *az üdvnek ruháival öltöztetted fel engem, az igazság palástjával vett engemet körül, mint vőlegény, aki pap módon ékíti fel magát, és mint menyasszony, aki felrakja ékességeit.* Urunk igazságba öltözött, és halálával az üdvösség ruháit nekünk adta. Nekünk, akik ellenségei voltunk, de hittünk Benne, és ezért menyasszonyául jegyzett el. Ha az Ő ruhái, az üdvösség, és az Ő igazsága rajtunk van, akkor nem vagyunk mézitelének. **Jel 3:18** *Azt tanácslom neked, hogy végy tőlem ... fehér ruhákat, hogy öltöztetted legyen, és ne láttassék ki a te mézitelenségednek rütsága.* Sőt **Róm 13:14a** *öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust...* A menyasszonyi ékességünk az Úr maga, az Ő szabadításával, tisztaságával és igazságával!

Befejezés:

Csodálattal láthatjuk, hogy Isten szava, a prófécia milyen részletekbe menő pontossággal beteljesedett. Ugyanakkor megdöbbsentő, hogy Izrael népe, a főpapok, az írástudók, akik olvasták a próféciaikat, nem ismerték fel, hogy szemük láttára teljesedtek be a Messiásra vonatkozó próféciaik. Nézték, de nem láttak. **Zsolt 22:17b-19:** *átlyukasztották kezeimet és lábaimat. Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak néznek, s bámulnak rám. Megosztoznak ruháimon, és köntösömré sorsot vetnek.* Szemük előtt teljesedett be mindez, de csak néztek és bámultak. Nem látták meg a lényegét. Péter apostol által az Úr a következőt üzent nekik: **Olvaszuk el Apcs 3:17-19.**

Most is azt üzeni, sőt azt parancsolja az Úr, hogy mindenki térjen Őhozzá, mert csak így kaphat bűnbocsánatot, és így jön el a felüdülés ideje.

Ámen

Énekeljük el a **49. sz. éneket**: *Zengjen hálaének...*